

29-04-2018   প্রাতঃমুৰলী   ওম শান্তি   "অব্যক্ত মহাবাক্য"   ৰিভাইজ: 15-05-1983   মধুবন

"উৰন্ত কলাত যোৱাৰ বিধি আৰু পূণ্য আত্মাৰ লক্ষণসমূহ"

আজি বাগিচাৰ মালি পিতাই নিজৰ আত্মিক বাগিছাৰ সুগন্ধি ফুলবোৰ আৰু অনাগত দিনৰ বিশেষ কল্যাণৰ অৰ্থে নিমিত্ত হোৱা সাহস-উল্লাস থকা কলিবোৰকো চাই আছেহঁক। অনাগত দিনৰ ভাগ্যৰ চিত্ৰ স্বৰূপ কণ-কণ সন্তানসকলক চাই আছিল (আজি বাপদাদাৰ সন্মুখত কণ-কণ সন্তানসকলৰ গ্ৰুপ বহি আছে)। বাপদাদাই এই কণ-কণ সন্তানসকলক ধৰণীৰ চিক্মিকাই থকা তৰা বুলি কয়। এই ভাগ্যশালী তৰাবোৰেই বিশ্বক নতুন আলোকৰ সন্ধান দিয়াৰ নিমিত্ত হ'ব। এই সৰু-ডাঙৰ সন্তানসকলক দেখি বাপদাদাৰ স্থাপনাৰ আদিকালৰ দৃশ্যৰলী মনলৈ আহিছে। যেতিয়া এনেকুৱা সৰু-সৰু সন্তানে বিশ্বকল্যাণৰ কাৰ্য্যৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাত দৃঢ় সংকল্প কৰোতা হৈ ওলায় যে আমি সৰুবোৰেই সকলোতকৈ ডাঙৰ কাম কৰি দেখুৱাম যিটো আশা ৰাজ-নেতা, ধৰ্ম নেতা, বিজ্ঞানী আত্মাসকলে ৰাখে কিন্তু কৰিব নোৱাৰে, সেই কাৰ্য্য আমি সৰুবোৰে কৰি দেখুৱাম। আৰু আজি সেই সৰু সৰু সন্তানসকলৰ সংকল্প সাক্ষাৰ ৰূপত দেখি আছে। সেই এমুঠি কণমানি সন্তানেই আজি 'শিৱ-শক্তি পাণ্ডৱ সেনা' ৰূপত কাৰ্য্য কৰি আছে। ইতিহাসতো সকলোৱে জানা নহয়। আজি সেই প্ৰজ্বলিত বন্তিবোৰৰ পৰাই তোমালোক সকলো দীপমালা হৈ পিতাৰ ডিঙিৰ মালা হৈ গ'ল। এতিয়াও সৰু-ডাঙৰ সন্তানসকলক চাই প্ৰতিজন সন্তানৰ মাজত বিশ্বৰ অনাগত দিনৰ ভাগ্যৱান চিত্ৰ দেখা দিয়ে। সকলো সন্তানে নিজকে কি বুলি ভাৱে? ভাগ্যশালী তৰা হোৱা নহয়! আজিৰ দিনটি হৈছেই সন্তানসকলৰ দিন, জেষ্ঠ্যসকলতো গেলেৰীত বহি চাওঁতা। বাপদাদাইয়ো বিশেষ সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হয়। প্ৰতিগৰাকী সন্তানেই অনেক আত্মা পিতাৰ পৰিচয় দি, পিতাৰ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী বনাওঁতা হোৱা নহয়! এনেয়েও শিশুসকলক মহাত্মা বুলি কোৱা হয়। সঁচা মহান আত্মা অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ পৰিত্ৰ আত্মা তোমালোক সকলো হোৱা নহয়! এনেকুৱা মহান আত্মা সদায় এটাই দৃঢ় সংকল্পত থাকানে? সদায় এজন পিতা আৰু এজনৰে শ্ৰীমতত চলিব লাগে। এইটো দৃঢ় নিশ্চয় কৰিছা নহয়! নিজৰ নিজৰ স্থানলৈ গৈ কৰোবাৰ সংগৰ প্ৰভাৱত আহি যোৱা বিধৰটো নোহোৱা? তোমালোক সকলোৰে ফটো ইয়াত ওলাই গ'ল সেয়েহে সদায় নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱন মনত ৰাখিবা। আমি প্ৰতিজন সন্তান বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ শ্ৰেষ্ঠ পৰিৱৰ্তনৰ নিমিত্ত হওঁ, এইটো সদায় মনত ৰাখিবা। এইটো গুৰু দ্বায়িত্ব পালন কৰাৰ সাহস আছেনে? সকলো সন্তানেই অমৃতবেলাৰ পৰা নিজৰ সেৱাৰ দ্বায়িত্ব পালন কৰোতা হোৱানে? যাৰেই যিবোৰ কথাত দুৰ্বলতা আছে সেয়া এতিয়া পৰাই ঠিক কৰি লোৱা। তোমালোক সকলোৰে ওপৰত সকলোৱে দৃষ্টি ৰাখে সেয়েহে অমৃতবেলাৰ পৰা ৰাতিলৈকে সহজ যোগী, শ্ৰেষ্ঠ যোগী যি শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ বাবে দিনচৰ্যা পোৱা গৈছে সেই অনুসৰি সকলোৱে যথার্থ ৰীতিত চলিব লাগিব – এইটো এটেনশ্বন (মনোযোগ) এতিয়াৰ পৰাই দৃঢ় সংকল্পৰ ৰূপত ৰাখিবা। সকলোৱে যোগীৰ লক্ষণবোৰ জানা নহয়? (সকলো সন্তানে পিতাৰ প্ৰত্যেক কথাত 'হয়' বুলি সহাৰি দিলে) যোগী আত্মাৰ বৈঠক, চলন, দৃষ্টি কেনেকুৱা হয়, সেয়া জানা নহয়? এনেকৈয়ে চলা নে অলপ চঞ্চলতাও কৰা? সকলোৱে যোগী আত্মা হোৱা নহয়! যি দুনিয়াৰ লোকে কৰে সেয়া তোমালোকে কৰিব নোৱাৰা। তোমালোক মহান আত্মাসকল এনেকুৱা শান্ত স্বৰূপত থকা যাতে যিমানেই ডাঙৰ ব্যক্তি নহওঁক তোমালোক শান্ত স্বৰূপ আত্মাসকলক দেখি শান্তিৰ অনুভূতি কৰে আৰু এইটোৱে দেখা দিয়ক যে এয়া সাধাৰণ সন্তান নহয়, সকলো অলৌকিক সন্তান। অনাসক্ত আৰু বিশেষ আত্মা হয়। গতিকে এনেকৈ চলানে? এতিয়াৰ পৰা এয়াও পৰিৱৰ্তন কৰিবা। আজি সকলো সন্তানক লগ পাবলৈয়ে বাপদাদা আহিছে। বুজিলা!

কণ-কণ সন্তানসকলৰ সৈতে ডাঙৰো আহিছে। বাপদাদাই উপস্থিত হোৱা সকলো সন্তানক বিশেষভাৱে স্মৰণ কৰিছে। লগতে এইটো সকলোৱে জানা যে বৰ্তমান সময় অনুসৰি সকলো সন্তানক উৰন্ত কলাৰ দিশে লৈ গৈ আছে, উৰন্ত কলাৰ শ্ৰেষ্ঠ সাধন কি জানা নহয়। এটা শব্দৰ পৰিৱৰ্তনেৰে সদায় উৰন্ত কলাৰ অনুভৱ কৰিব পাৰা। সেই এটা শব্দ কি? কেৱল- "সকলো আপোনাৰ"। 'মোৰ' শব্দৰ পৰিৱৰ্তন কৰি 'আপোনাৰ' কৰি গ'লা। 'আপোনাৰ' শব্দই আপোনাৰ হওঁ বনাই দিয়ে। আৰু এই এটা শব্দই চিৰকালৰ বাবে ডবল লাইট (বোজা মুক্ত) বনাই দিয়ে। আপোনাৰ হওঁ, গতিকে আত্মা লাইট হয় (পিতা জ্যোতি স্বৰূপ গতিকে আত্মাও জ্যোতি স্বৰূপ)। আৰু যেতিয়া সকলো আপোনাৰ হয় তেতিয়াও লাইট (বোজা মুক্ত) হৈ গ'লা নহয়। কেৱল এটা শব্দ 'আপোনাৰ'। ডবল লাইট হোৱাৰ বাবে সহজে উৰন্ত কলাধাৰী হৈ যায়। 'মোৰ' বুলি কোৱাৰ অভ্যাস বহু সময়ৰ। যি মোৰ শব্দই অনেক প্ৰকাৰৰ মেৰপাকত পেলালে। এতিয়া এই এটা শব্দক পৰিৱৰ্তন কৰি লোৱা। 'মোৰ' গুছি 'আপোনাৰ' হৈ গ'ল। এইটো পৰিৱৰ্তন কঠিনতো নহয়। গতিকে সদায় এই এটা শব্দৰ গূঢ়াৰ্থ স্বৰূপত স্থিত হৈ থাকিব। বুজিলা কি কৰিব লাগিব। সদায় এজনৰে লগনত মগন হৈ থাকোতা, এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলে বৰ্তমানতো শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ অনুভৱ কৰি আছে আৰু ভৱিষ্যতো অবিনাশী শ্ৰেষ্ঠ বনাই আছে সেয়েহে সদায় এই এটা শব্দ মনত ৰাখিব। বুজিলা! ইয়াৰ আধাৰত যিমান আগবাঢ়িব খোজা সিমান আগবাঢ়ি যাব পাৰা আৰু যিমানে নিজৰ ওচৰত খাজনা জমা কৰিব খোজা জমা কৰিব পাৰা। এনেয়েও দেখা যায় লৌকিক জীৱনত যিসকল প্ৰখ্যাত কূলৰ আত্মা হয় তেওঁলোকে সদায় নিজৰ জীৱনৰ বাবে দান পূণ্যৰ কৰা লক্ষ্য ৰাখে। তোমালোক সকলো সবাটোকৈ উচ্চ কূলৰ, শ্ৰেষ্ঠ কূলৰ হোৱা। গতিকে শ্ৰেষ্ঠ কূলৰ ব্ৰাহ্মণ আত্মা অৰ্থাৎ সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন আত্মাৰ লক্ষ্য কি? সদায় মহাদানী হোৱা। সদায় পূণ্য আত্মা হোৱা। কেতিয়াবা সংকল্পতো কিবা বিকাৰৰ বশ হৈ যদি কিবা সংকল্প কৰা তেন্তে তেওঁক কি বুলি কোৱা হ'ব? পাপ নে পূণ্য? পাপ বুলি কোৱা হ'ব নহয়। নিজৰ প্ৰতিও সদায় পূণ্য কৰোতা হোৱা। সংকল্পতো পূণ্য আত্মা, বাণীতো পূণ্য আত্মা আৰু কৰ্মতো পূণ্য আত্মা। যেতিয়া পূণ্য আত্মা হৈ গ'লা তেন্তে পাপৰ নাম চিহ্ন থাকিব নোৱাৰে। গতিকে সদায় এইটো স্মৃতিত ৰাখিব যে আমি সকলো ব্ৰাহ্মণ আত্মা চিৰকালৰ বাবে পূণ্য আত্মা হওঁ। যিকোনো আত্মাৰ প্ৰতি সদায় শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কামনা ৰখা এয়া হ'ল সকলোতকৈ ডাঙৰ পূণ্য। যেনেকুৱাই আত্মা নহওক, বিৰোধী আত্মা হওক বা স্নেহী আত্মা হওক কিন্তু পূণ্য আত্মাৰ পূণ্যয়েই হয় - যি বিৰোধী আত্মাকো শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ পূণ্যৰ পূজিৰে সেই আত্মাকো পৰিৱৰ্তন কৰে। পূণ্য বুলি কোৱাই হয় - যি আত্মাৰ যি বস্তুৰ অপ্ৰাপ্তি আছে তাৰ প্ৰাপ্তি কৰোৱাৰ অৰ্থে কাৰ্য কৰা - এয়াই পূণ্য। যেতিয়া কোনো বিৰোধী আত্মা তোমালোকৰ সন্মুখত আহে তেতিয়া পূণ্য আত্মাই, সদায় সেই আত্মাক সহনশক্তিৰ পৰা বঞ্চিত আত্মা হয় - এইটো দৃষ্টিৰে চাব। আৰু নিজৰ পূণ্যৰ পূজিৰ দ্বাৰা, শুভ ভাৱনাৰ দ্বাৰা, শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ দ্বাৰা সেই আত্মাৰ সহনশক্তি প্ৰাপ্তিৰ সহযোগী আত্মা হ'ব। তেওঁলোকৰ কাৰণে এয়ে পূণ্যৰ কাম হৈ যায়। পূণ্য আত্মাই নিজকে সদায় দাতাৰ সন্তান দিওঁতা বুলি ভাৱে। কোনো আত্মাৰ পৰা অল্পকালৰ প্ৰাপ্তি লাভৰ কামনাৰ উৰ্দ্ধত থাকে। এই আত্মাই কিবা দিলে মই দিম, বা এওঁ কিবা কৰক তেতিয়া মইয়ো কৰিম, এনেকুৱা হৃদৰ (সীমিত) কামনা নাৰাখে। দাতাৰ সন্তান হৈ সকলোৰে প্ৰতি স্নেহ, সহযোগ, শক্তি দিওঁতা পূণ্য আত্মা হ'ব। পূণ্য আত্মাই কেতিয়াও নিজৰ পূণ্যৰ সলনি প্ৰশংসা লোৱাৰ কামনা নাৰাখে কিয়নো পূণ্য আত্মাই জানে যে হৃদৰ এই প্ৰশংসা স্বীকাৰ কৰা মানে চিৰকালৰ প্ৰাপ্তিৰ পৰা বঞ্চিত হোৱা সেয়ে তেনে আত্মা সদায় দিয়াত সাগৰৰ সমান সম্পন্ন হৈ থাকে। পূণ্য আত্মাই সদাই নিজৰ বাণীৰ দ্বাৰা আনক সুখত, পিতাৰ স্নেহত, অতিন্দীয় সুখত, আত্মিক আনন্দময় জীৱনৰ অনুভৱ কৰাব। তেওঁলোকৰ প্ৰতিটো বচন আনন্দৰ খোৰাক হ'ব, পূণ্য আত্মাৰ প্ৰত্যেক কৰ্ম সকলো আত্মাৰ প্ৰতি সদায় সহযোগৰ প্ৰাপ্তি কৰাওতা হ'ব আৰু প্ৰত্যেক আত্মাই অনুভৱ কৰিব যে এই পূণ্য আত্মাৰ কৰ্ম দেখি সদায় আগলৈ উৰি থকাৰ সহযোগ প্ৰাপ্ত হৈ আছে। বুজিলা -পূণ্য আত্মাৰ লক্ষণ।

তেন্তে সদায় এনেকুৱা পুণ্য আত্মা হোৱা অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ প্ৰত্যক্ষ স্বৰূপ হোৱা। পৱিত্ৰ প্ৰবৃত্তিত থাকোতা পুণ্য আত্মা হোৱা তেতিয়াহে এনে পুণ্য আত্মাৰ প্ৰভাৱত পাপৰ নাম চিহ্ন সমাপ্ত হৈ যাব। অচ্ছা!

এনেকুৱা সদায় প্ৰতিটো সংকল্পৰ দ্বাৰা পুণ্য কৰোতা পুণ্য আত্মাসকল, সদায় এটা শব্দৰ পৰিৱৰ্তনৰ দ্বাৰা উৰন্ত কলাত যোৱা, সদায় দাতাৰ সন্তান হৈ সকলোকে দিওঁতা বিশেষ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰ সকলৰ প্ৰতি – অব্যক্ত বাপদাদাৰ মধুৰ মহাবাক্য

সকলো কুমাৰ এক নম্বৰত আহিবা নহয়নে। প্ৰথম নম্বৰ এটাই হয় নে ইমানবিলাক হ'ব? ঠিক আছে প্ৰথম শ্ৰেণীত আহিবা নহয়? প্ৰথমত আহোতা সকলৰ বিশেষত্ব কি, সেয়া জানানে? প্ৰথম নম্বৰত আহোতা সকল সদায় পিতাৰ সমান হ'ব। সমানতায়ৈ সমীপতা আনে। সমীপ অৰ্থাৎ সমান হোৱা সকলেই প্ৰথম শ্ৰেণীত আহিব পাৰে। তেন্তে পিতাৰ সমান কেতিয়া হ'বা? যেতিয়া বিজয় মালাৰ নম্বৰ ঘোষণা কৰা হৈ যাব তেতিয়া কি কৰিবা? তাৰিখ নহয় কিন্তু এতিয়া এই মুহূৰ্তত। ইয়াত কঠিনতা আছে নেকি? কুমাৰসকলৰ কি কঠিনতা আছে? দুখন ৰুটি খাব লাগে আৰু পিতাৰ সেৱাত লাগি যাব লাগে, এয়াই কাম নহয় জানো। দুখন ৰুটিৰ কাৰণে নিমিত্ত মাত্ৰ কিবা কাম কৰা নহয় জানো। এনেভাৱেই কৰা নহয়, আসক্ত হৈতো নকৰা! নিমিত্ত বুলি কলেই নহয়, কুমাৰে কোনোবাই কলেহে নকৰে, স্বতন্ত্ৰ হয়। গতিকে সদায় যাতে লক্ষ্য থাকে পিতাৰ সমান হ'ব লাগিব। যিদৰে পিতা লাইট সেই দৰে ডৰল লাইট। আনক চালে দুৰ্বল হৈ যোৱা, পিতাক চোৱা, পিতাক অনুসৰণ কৰা। এইটোৱেই সদায় মনত ৰাখিবা। নিজক সদায় পিতাৰ ছত্ৰছাঁয়াৰ ভিতৰত ৰাখিবা। ছত্ৰছাঁয়াত থকাসকল সদায় মাজাজিৎ হৈয়েই যায়। যদি ছত্ৰছাঁয়াৰ ভিতৰত নাথাকা, কেতিয়াবা ভিতৰত কেতিয়াবা বাহিৰত তেতিয়া পৰাজয় হয়। ছত্ৰছাঁয়াৰ ভিতৰত থকাসকলে পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া নহয়। স্বতঃ সৰ্বশক্তিৰ প্ৰকাশে তেওঁলোকক মাজাজিৎ বনাই দিয়ে। এজন পিতাই সকলো সম্বন্ধৰে মোৰ হয়, এইটো স্মৃতিয়ে সমৰ্থ আত্মা বনাই দিয়ে।

কুমাৰসকলে এতিয়া এনেকুৱা জীৱনৰ নক্সা প্ৰস্তুত কৰি দেখুওৱা যাতে সকলোৱে কয় নিৰ্বিল্প আত্মা আছে যদি ইয়াতে আছে। সকলো বিঘ্ন-বিনাশক হোৱা। অস্তিৰ হওঁতা নহয়, বায়ুমণ্ডলক পৰিৱৰ্তন কৰোঁতা। শক্তিশালি বায়ুমণ্ডল বনাওঁতা হোৱা। সদায় বিজয়ৰ পতাকা উৰি থাকক। এনেকুৱা বিশেষ নক্সা তৈয়াৰ কৰা। য'ত একতা আছে তাত সহজে সফলতা পোৱা যায়। কিন্তু একতা অধোগতিত নিয়াৰ বাবে নহয়, উন্নতি কৰাবলৈহে। সদায় উৰন্ত কলাত যাব লাগে আৰু সকলোকে লৈ যাব লাগে - এইটোৱে লক্ষ্য হওঁক। কুমাৰ অৰ্থাৎ সদায় আজ্ঞাকাৰী, বিশ্বাসী। প্ৰত্যেক খোজত পিতাক অনুসৰণ কৰোঁতা। যি পিতাৰ গুণ সেয়া সন্তানৰ গুণ, যি পিতাৰ কৰ্তব্য সেয়া সন্তানসকলৰ কৰ্তব্য, যি পিতাৰ সংস্কাৰ সেয়া সন্তানৰ, ইয়াকে কোৱা হয় পিতাক অনুসৰণ কৰা। যি পিতাই কৰিলে তাকে পুনৰাবৃত্তি কৰিব লাগে, নকল কৰিব লাগে। এইটো নকল কৰিলে পুৰা নম্বৰ পাই যাব। তাত নকল কৰিলে নম্বৰ কটা যায় আৰু ইয়াত নকল কৰিলে পুৰা নম্বৰ পোৱা যায়। গতিকে যিয়েই সংকল্প নকৰা, প্ৰথমে পৰীক্ষা কৰা পিতাৰ সমান হয়নে। যদি নহয় তেন্তে সলনি কৰি দিয়া। যদি হয় তেন্তে ব্যৱহাৰত ধাৰণ কৰা। কিমান সহজ মাৰ্গ। যি পিতাই কৰিলে সেয়াই তোমালোকে কৰা। এনেকৈ সদায় পিতাক অনুসৰণ কৰোতা সকলেই মাষ্টাৰ সৰ্বশক্তিমানৰ স্থিতিত স্থিত হৈ থাকে। পিতাৰ সম্প্ৰতিয়েই হল সৰ্বশক্তি আৰু সৰ্বগুণ। সেয়ে পিতাৰ উত্তৰাধিকাৰী অৰ্থাৎ সৰ্বশক্তি, সৰ্বগুণৰ অধিকাৰী। অধিকাৰীৰ পৰা অধিকাৰ কেনেকৈ যাব পাৰে। যদি এলেছ্ৰা হোৱা, তেন্তে মায়াই চোৰ কৰি ল'ব। মায়াবো ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলেই সকলোতকৈ ভাল গ্ৰাহক সেয়ে মায়াইও নিজৰ সুযোগ লয়। আধাকল্প ধৰি ময়াৰ সংগী আছিল, গতিকে নিজৰ সংগীসকলক ইমান সহজতে কেনেকৈ এৰিব। ময়াৰ কাম হ'ল অহা আৰু তোমালোকৰ কাম হ'ল বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা, ভয় খোৱা নহয়। চিকাৰীৰ সন্মুখলৈ চিকাৰ আহিলে ভয় খাব নেকি? যদি ময়া আহে তেন্তে বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা, ভয় নাখাব। ভালবাৰু!

শিক্ষক সকলৰ সৈতে:- নিমিত্ত সেৱাধাৰী! নিমিত্ত বুলি কলে সহজেই মনত পৰে কোনে নিমিত্ত বনাইছে। যেতিয়াই সেৱাধাৰী শব্দ উচ্চাৰণ কৰা তাৰ আগতে নিমিত্ত শব্দ নিশ্চয় ক'বা। দ্বিতীয়তে নিমিত্ত বুলি ভাবিলে স্বতঃ নিৰ্মান (অভিমান ৰহিত) হৈ যাব। আৰু যিয়ে যিমান নিৰ্মাণ হ'ব সিমান ফলদায়ক হ'ব। নিৰ্মান হোৱা অৰ্থাৎ ফল স্বৰূপ হোৱা। গতিকে সকলো নিমিত্ত সেৱাধাৰী, নিজকে নিমিত্ত বুলি ভাৱি চলানে? নিমিত্ত বুলি ভৱা সকল সদায় পাতল (বোজা মুক্ত) আৰু সফলতামূৰ্ত হয়। যিমান পাতল হ'ব সিমানে সফলতা নিশ্চয় হ'ব। কেতিয়াবা সেৱা কম হয়, কেতিয়াবা বেচি হ'লে বোজা যেন নালাগে নহয়। গধুৰতো হৈ নোযোৱা, কি হ'ব, কেনেকৈ হ'ব। কৰাওঁতাই কৰাই আছে আৰু মই কেৱল নিমিত্ত হৈ কাৰ্য কৰি আছো - এয়াই হ'ল সেৱাধাৰীৰ বিশেষত্ব। সদায় নিজৰ পুৰুষাৰ্থত আৰু সেৱাত সন্তুষ্ট হৈ থাকিবা তেতিয়াহে যাৰ নিমিত্ত হোৱা তেওঁলোকো সন্তুষ্ট হ'ব। সদায় সন্তুষ্ট হৈ থকা আৰু আনকো সন্তুষ্ট কৰা - এয়াই হ'ল বিশেষত্ব।

বৰ্তমান সময় অনুসৰি সেৱাধাৰীৰ সেৱা কোনটো? সকলোকে পাতল কৰাৰ সেৱাৰ। উৰন্ত কলাত লৈ যোৱাৰ সেৱা। উৰন্ত কলাত তেতিয়াহে লৈ যাব পাৰিবা যেতিয়া নিজে পাতল হ'বা। সকলো প্ৰকাৰৰ বোজাৰ পৰা নিজেও পাতল আৰু সকলোৰে বোজাও পাতল কৰোতা। যিসকল আত্মাৰ নিমিত্ত সেৱাধাৰী হৈছে তেওঁলোকক লক্ষ্যত উপনীত কৰাবই লাগিব নহয় নে! বান্ধোনত বান্ধ খুৱাব নালাগে কিন্তু পাতল হৈ পাতল কৰি তুলিব লাগে। পাতল হ'লে লক্ষ্যত স্বতঃ উপনীত হৈ যাব। সেৱাধাৰীৰ বৰ্তমান সময়ত এইটোৱে সেৱা আছে। উৰি থকা আৰু আনকো উৰুৱাই থকা। সকলোৰে সেৱাৰ লটাৰী পাইছা, এই লটাৰীক সদায় কাৰ্যত লগাই থকা। প্ৰতি চেকেণ্ডত প্ৰতিটো উশাহ-নিশাহত সেৱা চলি থাকক। ইয়াতেই সদায় ব্যস্ত হৈ থকা। ভাল বাৰু!

*বৰদান:- সুখ স্বৰূপ হৈ সমগ্ৰ বিশ্বত সুখৰ ৰশ্মি বিয়পাই দিওতা মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য হোৱা।

যিদৰে পিতা জ্ঞানৰ সাগৰ, সুখৰ সাগৰ হয় সেইদৰে নিজেও জ্ঞান স্বৰূপ, সুখ স্বৰূপ হোৱা, প্ৰত্যেক গুণৰ কেৱল বৰ্ণনা নহয় কিন্তু অনুভৱ হওক। যেতিয়া সুখ স্বৰূপৰ অনুভৱী হ'বা তেতিয়া তোমালোক সুখ স্বৰূপ আত্মাৰ দ্বাৰা সুখৰ ৰশ্মি বিশ্বত বিয়পিব। যিদৰে সূৰ্যৰ ৰশ্মি সমগ্ৰ বিশ্বলৈ যায় সেইদৰে তোমালোকৰ জ্ঞান, সুখ, আনন্দৰ ৰশ্মি যেতিয়া সকলো আত্মাৰ ওচৰত গৈ পাব তেতিয়া কোৱা হ'ব মাষ্টৰ জ্ঞান সূৰ্য।

*প্ৰোগান:- দিব্য জন্মধাৰী ব্ৰাহ্মণ সেইজন যিয়ে নিজৰ বাণী, সংকল্প আৰু কৰ্মৰে দিব্যতাৰ অনুভৱ কৰোৱায়।

!!ওম শান্তি!!

***